

יוסף זוסדי ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי דרחה" (בהשתתפות כולל "חוני המעל"י)
 העלו ל"אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

מאת פלס

שבת יג' כסלו ה-תשפ"ה
 פרשה: וישלח
 הפטרה: חזון עובדיה

הדלקת נרות - 16:14
 צאת השבת - 17:08
 ר"ת - 17:38

הדלקת נרות בשבת הבאה 16:17

נשכ	וישלח
5:36	5:32
5:43	5:39
6:36	6:32
11:38	11:34
12:03	11:59
16:39	16:37

Shat for Zion

מאגביה שפלים

בעל גאונה, אף שמשפילים אותו מן השמים, עומד הוא בגאוותו. לכן משפילים אותו יותר, כפי שאנו אומרים בתפילה: "משפיל גאים עדי ארץ". ואילו האיש העניו, אף שמגביהים אותו עדמרום, הוא נשאר עניו, כפי שנאמר: "ומגביה שפלים עד מרום".

העלו לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אחותי דינה בת רחל ולע"נ חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרופא הקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

"עם לבן גרתי ותרתי"ג שמרתי"
 יעקב אבינו שב מחרן, מעשרים שנות גלות אצל חותנו הרמאי, הערמומי, מקור הטומאה, מעון התרפים, אשר ביקש לפגום במהרת יעקב וביתו: "ארמי אובד אבי - לבן ביקש לעקור את הכל". ויעקב אבינו לא נפגם כהוא זה. "עם לבן גרתי - ותרתי"ג מצוות שמרתי, ולא למדתי ממעשיו הרעים".
 יעקב ברח מלבן, ולבן רדף אחריו להשיגו. בדרך, התגלה ה' אל לבן בחלום והזהירו: "השמר לך מדבר עם יעקב משוב עד רע". לא זו בלבד שעליך להזהר ולהשמר מלנגוע בו, ומלהרע לו, אבוי לך אם תדבר עמו גם בטובות, בלשון חלקות וחנופה. כי "טובתן של רשעים, רעה היא לצדיקים". הם מחייבים, מאירים פנים, מפתים להאמין שהם אוהבים נאמנים. והאדם עלול ליפול ברשתם. להשיב היוך, להתקרב וליפול במלכודת. לאמץ דעות כוזבות, להסכין עם מעשי רשע, להשלים עם מעשי עוול. לא, מן הרשע, יש להנתק כליל. הם הקימו חיץ, גל עד, שיהצוץ ביניהם לעד.
 יעקב אבינו ניצל מלבן, ועדיין עמדה בפניו התמודדות כנגד עשו, הוא התכוון למערכה בתפילה, בדורון ובהכנה לקרב. אבל בערב ההתמודדות הגדולה, לפני הפגישה הגורלית, זומנה לו התמודדות נוספת. כאשר יעקב נותר לבדו מעבר הנהר, התגלה בפניו סמא"ל, שרו של עשו, מקור הרשע והרע, ונאבק עימו. היתה זו האבקות עקשנית, ממושכת, האבקות של שעות, בה "העלו אבק עד כסא הכבוד". האבקות איתנים. אדם מול מלאך, טוב מול רע, לבן מול כל השחור, האבקות עקרה בלא הצלחה. כי אין לרע כל שליטה על הטוב. אין לרע כל שליטה על יעקב, ובכל זאת, משהו זו שם: "יורא כי לא יכול לו, ויגע בכף ירכו ותקע כף רגל יעקב בהאבקו עמו". שום דבר רציני, לא שבר ולא סדק, אבל נקע נקע קל. נקע שחלף עם חום השמש. "ויבוא יעקב שלם".

העלו ל"ע"נ מרים אלקיים בת רחל ע"ה שנלב"ע טו' כסלו תשפ"ה.

"השור והתיקון" סוף

Shat for Zion

"טוב מאוד" הוארו פניו של רבי ניסים. "צא החוצה וקשור את השור אל העמוד שבחצר. אחר. רוץ אל שוחטי העיד והזמן אותם לכאן למחר בבוקר, שיבואו לשחוט את השור".
 * שעות ארוכות ישב הרב שקוע בתלמודו, עד שנעצמו שמורות עיניו והוא עודנו יושב אל השולחן.
 * כאשר לפתע פתאום שמע קול קורא באוזניו: "קום נא לשחוט את השור, קום נא לשחוט את השור".
 רבי ניסים פקח את עיניו בבהלה והביט סביבו, לראות מיהו הקורא כן באוזניו. וכאשר ראה כי החדר ריק, הבין כי אין זו אלא נשמת הנפטר, שקיבלה רשות לירד ולעוררו על תיקונה.
 הרב קם מכסאו, יצא אל חדרו של המשמש, ומיהר להעירו משנתו. "קום נא וקרא לכאן עכשיו את השוחטים והטבחים", אמר לו "נשמתו של הנפטר מבקשת תיקון, מסור להם בשמי, שלא ישתהו ושלא יתעכבו".
 שעה קלה לאחר מכן. עם האיר השחר, התקבצו שוחטי וטבחי העיר בחצרו של רבי ניסים.
 השור עמד בתווך, כנוע כשה ותמים.
 "עלינו לעשות מלאכתנו בחרדת קודש", פתח רבי ניסים. "כי נשמת יהודי מאחינו מגולגלת בו בשור שלפנינו, אני אברך ואשחט ואתם תענו אחריי אמן, ולאחר מכן ננתח יחד את בשרו של השור ונחלקנו לעניים, לכבוד שבת קודש".
 "ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וציוונו על השחיטה", בירך רבי ניסים בכוונה, והכל ענו אחריו אמן, השור נשחט, נבדק ונמצא כשר למהדרין, ולאחר מכן נתחו השוחטים והטבחים יחד את בשרו לנתחים ושלחו אל בתיהם של עניי העיר, לכבוד שבת.
 * בלילה שלאחר מכן התבשר רבי ניסים, שוב בחלום הלילה, על כשרון מעשיו.
 * היה זה כאשר הנפטר הופיע שוב בחלומו, הפעם בפנים מאירות וקורנות. "תבורך מן השמים, רבנו, על אשר הבאת את נשמתו למקומה בגן עדן העליון", אמר, "בזכות השחיטה הכשרה, בכוונה מרובה, ובזכות חלוקת בשרו של השור לעניים, באתי אל המנוחה ואל הנחלה".
 (על פי 'חכמי ישראל בגרבא ובתוניס')

העלו לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shat for Zion" פתוח בימים: א - ה ...פלא. 052-5079555
 שיעורי לווין
 לע"נ מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 כל מוצאי שבת אפשר לצפות בשיעורי הרש"ע ר' יצחק יוסף שליט"א בלוויין על מסך גדול
 בבית הכנסת אשר ב"שבט סופר"
 מנוים: לקבלת העלו חנים במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

Shat for Zion

"וזנתי אלוקים וכי יש לי כל"

"וירא כי לא יכול לו, ויזעזע בכף ירכו" נשאלת השאלה: אם המלאך לא היה יכול לגבור על יעקב אבינו - כיצד זה יכול היה לנקוע את כף הירך? ושאלה נוספת: כדי לנגוע את כף הירך יש להכות בה, ולא די לנגוע בה, ומדוע דוק בכף הירך? וכיצד באמת נבצר ממלאך לגבור על אדם? על כל אלו עונה רבינו עובדיה ספורנו ז"ל בקצרה, כדרכו: "וירא כי לא יכול לו - לרוב דבקותו ותמיד בה' יתברך, במחשבה ובדיבור". ומידע, הדבק בה' בטוח מכל רע, ככתוב "שיתיה ה' לנגדי תמיד - כי מימיני בל אמוט".

מה עשה המלאך? "ויגע בכף ירכו", הוא הצביע על כף הירך של יעקב אבינו. הרגלים הן המוליכות את הגוף, והוא "הודיעו החטא העתיד במדריכי עמו". רמו לו כי תקום הנהגה חילונית שתטעה את העם, "ובדאגתו של יעקב בזה, פסקה דביקותו" - אז יכול היה המלאך לשלוט בו, "ותקע כף ירכו בהאבקו עמו...".

"ותקע כף רגל יעקב בהאבקו עמו"

אמרו במדרש: "נגע בכל הצדיקים שעתידין להיות ממנו, זה דורו של שמד". והעניין - כתב רבינו הרמב"ן ז"ל - כי המאורע כולו רומז לדורות. שיהיה דור בורעו של יעקב, שיתגבר עשיו עליהם, עד שיהיה קרוב להשמידם.

וזה היה בדור אחד בימי חכמי המשנה, בדור של רבי יהודה בן בבא וחבריו. כמו שאמרו: אמר רבי חייא בר אבא, אם יאמר לי אדם: תן נפשך על קדושת שמו של הקב"ה - אני נותן, ובלבד שיהרגוני מיד, אבל ב"דורו של שמד", לא הייתי יכול לסבול, ומה היו עושים ב"דורו של שמד"? היו מביאין כדוריות של ברזל, ומלבנים אותם באש, ונותנים אותם תחת בית שחיים, ונוטלים נפשם מהם.

ומסיים הרמב"ן: ויש דורות אחרים, שעשו עמנו כזה ויותר רע מזה, והכל סבלנו ועבר עלינו, כמו שרמז: "ויבוא יעקב שלם". תעמוד לנו זכותם של אבותינו של שמד? הקדושים, שמסרו נפשם על קדושת שמו יתברך, ובזכותם נציל מכל רעה וצוקה.

חובת היראה

הלכות עשיית מלאכה בערב שבת
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

איסור עשיית מלאכה בערב שבת

א. אסרו חכמים לעשות מלאכה בערב שבת ובערב יום טוב משעה שהגיע זמן תפלת המנחה, כדי שיהיה פנוי לעסוק בהכנת צרכי שבת. ויש אומרים דהיינו מפני שיש לחוש שמא מחמת שיתעסק במלאכתו ישכח ויבוא לידי חילול שבת.

ואמרו חכמים, שכל העושה מלאכה בערב שבת ובערב יום טוב אינו רואה סימן ברכה מאותה מלאכה לעולם, והיינו שאפילו אם ירויח מאותה מלאכה יפסיד כנגדה במקום אחר (א). והעושה מלאכה בערב שבת ובערב יום טוב גוערים בו, ומונעים אותו מעשיית המלאכה בעל כרחו, אבל אין בית דין מענישים אותו ואין מנדים אותו, (אבל העושה מלאכה בערב פסח אחר הצות מנדים אותו).

ואף על פי שאין בית דין מענישים אותו, מכל מקום אם עושה מלאכה ומחמת כן נמנע מלהכין צרכי שבת, עונשו גדול מן השמים. ולדעת רבים מרבתינו הראשונים והאחרונים אסור מן הדין לעשות מלאכה בערב שבת ובערב יום טוב משעה שהגיע זמן תפלת המנחה. וגם הנשים אסורות לעשות מלאכה בערב שבת ובערב יום טוב משעת תפלת המנחה.

מאימתי זמן איסור עשיית מלאכה בע"ש

ב. איסור עשיית מלאכה בערבי שבתות וימים טובים הוא משעה שיגיע זמן תפלת מנחה קטנה, דהיינו שעתיים וחצי קודם הלילה.

ויש לחשב שעות אלו בשעות זמניות, דהיינו שיש לחלק את היום מזריחת השמש ועד שקיעתה לשנים עשר חלקים שווים, וכל חלק נחשב לשעה זמנית. ומכל מקום בימות החורף הקצרים טוב להמנע מלעשות מלאכה החל משעתיים וחצי שעות רגילות קודם שקיעת החמה.

ומי שנהג להחמיר שלא לעשות מלאכה בערב שבת קודם הזמן שאסרו חכמים לעשות מלאכה, לדעת כמה מרבתינו הראשונים נחשב הדבר למנהג בטעות, ואין צריך להחמיר בזה כלל, (ורק בערב פסח, במקום שנהגו שלא לעשות מלאכה מהבוקר, יש להם לנהוג כן), ולעומתם דעת כמה ראשונים שאינו רשאי לבטל מנהג זה בלא התרת נדרים.

ומנהג חסידים הנוהגים על פי הקבלה להמנע מעשיית מלאכה אחר שטבלו במקוה טהרה לכבוד שבת, אפילו קודם הזמן שאסרו חכמים לעשות מלאכה.

ומכל מקום לכל הדעות אחר שהגיע זמן תפלת מנחה קטנה אין להקל כלל בעשיית מלאכה בערב שבת וערב יום טוב, (אלא אם כן לעני שאין לו מה לקנות צרכי שבת, וכמו שיבואר להלן, או במלאכות שיבוארו להלן שיש להקל בהם), והמקילים בזה אין להם על מה שיסמוכו.

קירוב והשמעתו

באשר אדם זוכה שגדול ממנו מקרבו, הדבר משפיע עליו על-פי טבעו ותכונתו - נפשו: מי שהוא איש ישר, הקירוב מפיל עליו ביטול ורצון להתקרב יותר ולתקן את חסרונותיו, אך מי שהוא בעל-גאוה וגסות-הרוח, הקירוב פועל עליו שיגביה עצמו בגאוה של רעות-רוח ובהוצפה גדולה יותר.